

Publicerad 2008-10-14 18:58 av MonikaH70

En gång i tiden skrev jag denna dikt om en jobbig känsla inom mig.

Hur jobbigt det kan kännas att inte få någon som man känner starkt för.

Närhet

så sent... ute är det svart...

känslan inom mig är pendlande och så stark.

En tår vill trilla nedför min kind

Och som en blåsande vind

kall och varm om vartannat

är känslan inom mig.

Ena stunden så nära varm och smekande lätt

är dina händer,

din närhet och din ögon.

Jag blundar för sedan dissas du mig.

DU ser annat och testa gränsen

och har ögonen på mig..

Jag ska finnas där,

vara nära ,

in på så du bara kan sträcka ut handen och nå.

Jag blundar och sväljer

för jag vet vem du väljer

Och du vet jag sviker inte din sida.

Blundar hårt och tänker

snart är stunden över

och det är mig du ser.

Om jag vänder om och kanske inser..

..Att du inte är min mer än en vän

så kanske jag kommer vidare

Men jag vänder mig om blundar o

glömmer.

För mitt hjärta värker gör ont o jag gråter.

Men så kommer den där lugna låten

Och du tar min hand drar mig nära

och du är förlåten

Ännu en gång så håller du mig hårt..

smekande lätt tar du min hand

och håller den hårt på en gungande höft.

Jag känner din närhet ,

din värmeönskar aldrig låten är slut..

Hjärtat slår tankarna snurrar
och jag inget förstår...

Du tar min hand leder mig därifrån
och ler Åter åter känns du som du är mer
Åter åter så värms jag upp av sådan värme
Åter ser du på mig med glittrande ögon.
Och jag ler.....
Jag vill bara ha så mycket mer.
Jag famnar kramar och känner

Du säger vi är bara vänner.
Men för mig är detta så underligt...
Så magstarkt och överkligt
Du slår dig ner,
Sätter dig nära nära intill....
Och hela du ler.
Ser på mig med en glittrande blick
Och allt säger bara klick.
Jag glömmer allt det tråkiga där ute.
Jag känner värmen doften och glädjen
och din hand som gärna söker min.
Stunden är så dyrbar
och jag kan inte förklara

Jag fattar inte ,
men känslan inommig är nu så jobbig...
Vardagen kliver på
och numer känns det jobbigare att se
och vara i din närhet.
Jag vill bara krama dig hålla om dig
och vara dig nära även då
Då när det är vardag .J
ag känner så mycket inom mig.
Det bränner ,
och jag bara känner
Jag ser i dina ögon

Du känner mer än såå
Snälla kan du få mig att förstå.
Förstå Varför jag inte får

Krypa dig nära
smeka din kind och hålla om dig.
Om du kunde tala om för mig
Hur du verkligen känner..
Älskar dig så mycket..

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren MonikaH70 med Poeter.se id #25392 innehar upphovsrätten